

පිළිපුඩුවී

ප්‍රිය භාව
හැල හොල්මනක් නැති
දිරා යන කොටසකි.

සිහසුන ය ඒ

එ මන
ඇ.

රැජි නසාලා ඉහ වට
හැඳ හිරට
නිල ඔසරිය
හිඳි ඇ
ඇස් ඔබා
ප්‍රිය තුළ
හැල හොල්මනක් නැත
ප්‍රිය වට

බොර ය ප්‍රිය
අපුරු ය
මසුන් ඉල්පි මොර දෙන
"හැමදම
මෙහෙම ඉන්නේ
කොහොමද?"

මංජුල වෙඩිවර්ධන

පොඩි දෝණිට ඔවදහන්

හත් නමනල නව දැමු පත් ඉරු තුළ
පෙම් හසුනක් කවිදෝ දමලා
නමනල නමනල බොද වී ගොස්
යන පෙම් නිකුත්වෙලක් බකද පෙලා

හත්කිරි නොල ගැන ප්‍රධානියා දෙනෙලක් මන
මල් හැසිරුණක් පොදු පෙලා
මේ උකුණේ දත් පුළුඹි කුමාරිට
ඉතිලි යන්නට නව ලැබිලා

ප්‍රධානියා වැඩිය බඩ ඉතිලිගන්නට නව
ආකාශය හිරු වලිය නැබියි
පුළුඹි තුණ නව නිදලන්නට
විහර නිගොත් කල මාන බලයි

විවා දුටු නිත් විහර වැටෙන්නට
ආකාශන තුබුණ බාරයි
නව නිදලන්නට ඉතිලිගන්නට බැරී වී
නිකුත්වෙලක් හැසිරුණ බාරයි

ප්‍රසවනී කාරියවසම්

දුරුප්පේ මනකයක්

ඇඟ කිසි කවාලන සිතල දුරුකු
වතු සුදු මලේ පැහැයක් රේදිදිකි
තාලට රසන සිබවයි පොල්කෙල්
සිරිබත් පිතානට ආලෝකය

මසේ
මේසේ
පහසේ
දුන්නේ

තොරවත් නමැද මුදු සිම් සුදු සිහි
නළුලත තබා මව් පිය පා පිය
සිරිකොත් පාට ගත් ගවුම්පත්
මතකට නැගේ පාසැල් දිවී

කරලා
දම්ලා
සැරසිලා
ඇරඹු දා

කමලිකා ගුණාරත්න

කිසවත්න... ලියන්න...

තොරතුරු දැන ගන්න..

www.ketapathpawra.com

වෙබ් අඩවියට ගොඩ වෙන්න..

සයිබර් අහසට මඬේ නිර්මාණය ඉදිරිපත්

කරන්නට කැටපත් පවුරෙන් ඉඩක්.

මඬ සැමට සුඬ නව වසරක් වේවා!!!

පහන් වැට
තුළු වැට
දළු වැට
පහසු
සුදුසු
කමැස්ස
නුඬේ
කිතුම්
කසුරේ

සංස්කරණය
තුෂාරි ප්‍රියාංගිකා

නව වසරේ උදාව

වසරක් ගෙවී නව වසරක් ලබන විට
බාධක කම්කටොළු මැඩ ගෙන ඉදිරියට
යන්නට වරම් ලැබී දීර්ඝ ගෙන දිවී මගට
සුඬ සෙන සැදීවා නව වසරේ සැමට

හොට දින
වඩාත්
නැර කැර
ගනු වැඩ,
අධි බලව
මෙහි
ඉඩ
නැදුණේනමු.

හිරු දුටු කළෝපැහැයෙකු සැඟවෙන විලසින්
අපල වියත් වන බිත්තින් දුරු කරමින්
සවිසිරියෙන් පිරි ලොවකට මග පහමින්
නව වසරක් උදා වේවා සිත සදමින්

සාමය සමාජයාගේ ලොව පැතිරේවා
හිඳුන් නිරෝගිව සවි සන වැරදිවේවා
කරුණා දසා මුදු යහගුණ වැඩි වේවා
ලොව හැම සතුන් තුන් සරණෙන් රැක දේවා

ආර්ථිකය දින දින දියුණු ම වේවා
සමාජීය සහජීවන වැඩි වේවා
පාලන තන්තුවේ ගැටුමක් දුරු වේවා
සුඬ බිහි තුරන් වී සහනය සැලසේවා

විකිලිගෙන අතර ඇති බිය සැක නැති වේවා
සන්සුන් මනසකින් ලොව සුවපත් වේවා
මනුසන් බවේ යහගුණ දුම් වැඩි වේවා
සාධාරණව යුක්තිය ඉස්මතු වේවා

හිඟ් ගත් සිත් තුලට සිසිලසත් ඇති වේවා
සැකසිල්ල සිහිත් ගුණ දහමට යොමු වේවා
අවුල් තැවුල් දුක් දොම්කස් දුරු වේවා
සැම ලෝ දනට සාමයේ මල් පිබිදේවා

සෞභාග්‍යාලයා හත්තායක

අපි අපේම හුනක්

සිතුවිලි උයනම පාවි කළ දමා
සෙනෙහෙ පිය සිත තලා දමා
පුත් කළ සේ රන් සිබ හිවා දමා
කිම නිහඬව සමු ගත්තේ
සුසුමක් කපුළත් මට තියලා

තුන් හිතකින්වත් නැත වරදක් කරලා
සෝ සංකා නැත ඔබ හද තලලා
රිදුමක් ඉක්බිදුමක් මා හට දිලා
හිතැහෙන්න පෙරදා මෙන් හසරැල්ල පාලා

සුවදයි සත්තයි මගේ සිතට
නොසැලෙයි නොමැකෙයි ඔබේ රුවටත්
හිමි හිරුගේ හිරි සිබර ලෙසින්
අනවතර්ථන වීලා කුසුම් ලෙසින්
තවමත් ආදරෙයි හිතා මුලිණමින්
අපි අපේම හුනක්
සලා රැඳෙන්න මිසිනේ
හදු තටාකය පියුම් ලෙසින්..

කාන්ති වික්‍රමසූරිය

අහසත්

තරතා වෙලා අද

අහස තරතා වී
තරු සඟවා ගෙන
කළු වළා පෙළ
සඳු වසා ගෙන
මැදියමත් පසු වී
මා නිදි නැතිව
දැවෙමි
දුරකථනය ලඟ

ඇයි ද මා හිමි
කතා නොකළේ තවමත්

රන්මසු ගෙනෙන්නට
එතෙර ගිය හිමි
මංමුලා වී ද
කොන්කුට වනසේ
ප්ලාස්ටික් මල්
රුවට රැවටී

නොමනා ගමන් ගොස්
අන්තර්ජාලයේ
චාට් වැටී බසට රැවටී
සයිබර් සුන්දරියන්ගේ
මා අමතක වී ද හිමියනි

ඇයි ද හිමියනි
මා නොම ඇමතුයේ තවමත්

නිහාල් හැපැයෙන

නවත් නව වසරක්

පිපිරුණි - යුධහිනි - ලේ - කළු
සන්තාප - දුකි දුප්පත්කම් - සෝපුසුම් වැනි
සාපලද දාම සමුච්චන රුදු ලොවේ
ලුකෙන් සිත් පතුල් මත පැහැනැති
දිව් කතර මැද වැඩි හෙවිණා දෙන
උණ පදුරු මත ඉතින් මේ
මල් පිපෙන කාලයයි....
ඒ නමුත්, නොනැසී තව වැඩෙන්නට
අවැසි කල මෙකල මැයි මුලිණමින්
අලුත් සිහිවිල්ලකින් සිසිල ගෙන
පුපුරු ගසනා සිත් පතුල් පිරිමැද
පිවිතය සිසාරා
හමාගන්නට ආ සුළඟකි..

විද්‍යානි මනතුංග

මා කවි ලියන්නේ ඇයි?

මම කවි ලියන්නේ ඇයි?
කවුරුදෝ මගෙන් ඇසුවා
පහතර පිටු පුරවන්නද?
නැ...නැ
පොතක් සේ එල්ල දකවන්නද?
නැ...නැ
අනුන්ට කියවන්න දෙන්නද?
නැ...නැ
මම ම කියවා රස විඳින්නද?
වෙන්නැති
මා කවුද කියා ඇදනා ගන්නද?
මව්.....මව්!

වර්ණ හැසිකා ජිකනායක.

ගලන ගඟකි ජීවිතේ

ගලන ගඟකි ජීවිතේ
දියාලු ලෝකයේ.

කොයි තරම් හොඳද
අපිට පුළුවන් නම්
මේ ගලන ගඟ
ආපනු හරවන්න.

මැරෙන්නට පෙර
ඉස්සර වගේ
ඇත්තටම
සන්තෝසෙන් ඉන්න.

ශ්‍රියානි පෙරේරා

අහෝ! හැමි බේකන්

පහළ මධ්‍යම පංතිකයාගේ
මාස් පඩියට
බේකෝ ඉහළින්
වැරදික
සුපිරි ආහාරයක් විය
වී දවස

පිරිහෙන සෞඛ්‍යයට
වඩාත් අහිතකර වූ
හදු රෝගියාට
තහනම් ආහාරයක් විය
මේ දවස

සුභාෂිණී හේරත්

හිනිදුම සහ දියලුම

හිනිදුම ඇඳීම හරි සුන්දර
මුදුහින් වැටෙන දිය පා මුල
මුදු හැමි වීටම හැර දා හැමට
මට කපුරට දී හමු වූ මහා

මැවීමකි
මුදුමකි
නොහැකි
විශ්මයකි

දියලුම මනහරයි වෙනසයි නැත
හෝ හඬ නගයි සමුද්‍රට කපුරට
කෝමල රඟන සුදු දිය රැළි ඇද
ඇඹිලෙන යුවලියක ලෙස මගෙ සිත

දෙවැනි
පැමිණි
හැලුණි
රැදුණි

ස්ථිවිත් පෙරේරා